

TARBAY EDE
Betyárnóta

*Hej, betyárok, vad betyárok,
erdők kóbor, rongyos népe,
ágyatok volt nyirkos árok,
italotok urak vére.*

*Mindig mások asszonyával
csapoltátok, ami forrott,
kavartatok üstöt fával,
forróval a tüztől forró.*

*Ettétek az erdők barmát,
kit elétek hajtott Isten,
vártátok, hogy égi bajszán
akkuráttal pöndörítsen.*

*Kölykeitek határmezsgyék,
megmutatják, merre jártok,
néhanapján jut kis emlék
nékik, aztán kapnak jármot.*

*Lesznek, mint ti, vad betyárok,
erdők kóbor, rongyos népe,
ágyuk ősztől nyirkos árok,
italuk uraknak vére.*

Kakasszóra

*Csak a kakasszó. Még a falu alszik.
Az erdőből madarak ébredése.
És mozdulatlan harmat a fűvön.
A pára lomhán mászik ing zsebébe.
Borzong a bőr a parazsak nyomán.
Akár a vesztett éden, a hamu.
A tetté váló étvágy már sovány.*

Hatványozás

*A pillanat, a felfüggesztett mozgás,
a csend, akár a süketszoba csendje,
ahol egy hangot némasága formáz,
és csobbanás taszít a végtelenbe,
a szembogár is nyitva vagy bezárva,
az érfalakban semmi lüktetés,
tenger sziklás partján torony-lámpa,
az irányt adó automata-kéz,
a villámlásból fakadt rövidzárlat,
és bezárt ajtón lépcsőházi fény,
ahogy az ostor ló bőrére támad,
kételkedés az emberek hitén,
a filmszalagon sörényes ló vágat,
golyó a szívbe, vér száj szegletén.*